

offentligt Fæste. Det glædede mig saa meget mere, som det ærede Medlem, der er Medlem af Reformpartiet, saa vidt jeg skønnede, stillede sig paa samme Standpunkt, som vi fra vor Side gjorde i Fjor. Men samtidig med, at jeg glæder mig over denne Udtalelse, vil jeg dog advare imod, at man affatter Forslaget saaledes, som det blev antydet i Fjor af de Radikale. Det er nemlig min Opfattelse, at hvis vi koble den Bestemmelse til, som det ærede Medlem fra Vinderup nævnede, faa vi intet praktisk ud af Sagen i Aar. Og her staa vi overfor en Række kvalificerede Andragere, som vente paa Laan af Statskassen.

Jeg hører, at man fra flere Sider indenfor Delegationspartierne ikke synes om den Tanke at indføre offentligt Fæste, men jeg vil haabe, at det Standpunkt, det ærede Medlem staa paa, maa vinde Tilhængere ogsaa indenfor hans Parti. Det er et Standpunkt, der ude i Landet sikkert vil vinde stærkere og stærkere Tilslutning.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Til det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) vil jeg sige, at det er en Misforstaaelse, hvis han tror, at Priserne paa Jord i Vejle Amt høre til de højeste. Det er muligt, at dette er Tilfældet i den Egn, hvor han bor, men naar man lægger Priserne i hele Vejle Amt til Grund for Sammenligningen, er Jordprisen langt nede i Forhold til de høje Jordpriser andre Steder. Jordprisen kan altsaa ikke være Grund til, at der blev saa faa, der fik Jord i Vejle Amt. Nej, Grunden er sikkert den, jeg nævnede, og jeg tror, at det ærede Medlem i sin Egenskab af Amdsraadsmedlem vilde gøre en god Gerning, om han vilde medvirke til, at disse Forhold kunde blive ændrede.

Det ærede Medlem sagde, at han havde ikke hørt anden Kritik over, hvad der i denne Sag var sket i Vejle Amt, end den, jeg havde rejst her i Rigsdagen. Hvis det ærede Medlem vil gaa ud i de forskellige Kommuner i Vejle Amt og spørge, vil han faa det samme Svar, at Kommissionsformanden har staaet som en Hindring for Oprettelse af Statshusmandsbrug, idet han, efter hvad der er meddelt mig, har afvist adskillige kvalificerede Ansøgere, som ikke burde have været afviste.

K. Pedersen: Jeg skal gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), som jeg for øvrigt maaske kunde spare, da hans Udtalelser allerede ere besvarede af forskellige ærede Medlemmer. Det ærede Medlem lyste efter mit Standpunkt fra i Fjor og beklagede sig næsten over, at jeg havde glemt det. Jeg har imidlertid ikke glemt det, jeg sagde til at begynde med, at dette lille Lovforslag ikke burde give Anledning til Drøftelse af det store Jordspørgsmaal. Da man efter min Mening stod overfor Nedsættelsen af en Kommission, vilde man ikke komme nogen Vegne ved i Øjeblikket at diskutere hele denne Sag. Jeg staa fremdeles paa samme Standpunkt som i Fjor, og de Udtalelser, der bleve oplæste, kunde jeg godt gentage i Aar, men fandt kun ingen Anledning dertil. Desværre fandt det Forslag, jeg stillede i Fjor, ingen Tilslutning i Tinget, og jeg er ikke sikker paa, at det vilde vinde Tilslutning, hvis jeg nu stillede det igen. Jeg vil derfor heller ikke i Aar gøre noget Forsøg derpaa.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, at naar han tænker paa at stille Forslag om, at denne Million skulde gaa over til det, jeg mente, vi skulde give 1 Million til, da vi havde Loven til Behandling før, kan jeg ikke tjene ham i at støtte ham deri, thi i Øjeblikket staa vi overfor at skulle hjælpe dem, som have indgivet Ansøgninger, uden at vi ere i Stand til at bevilge dem. Hvis man vil stille det Forslag, det ærede Medlem pegede paa, tror jeg, vi kun vilde faa samme Fornøjelse af det, som vi fik, sidste Gang vi behandlede Loven, nemlig, at det atter vilde falde.

Til Slutning vil jeg sige, at een Ting har glædet mig under denne Forhandling, at man fra alle Sider har givet sin Tilslutning til, at dette Spørgsmaal i Længden ikke vil kunne løses ad den Vej, vi hidtil ere gaaede, og at man har haft Øjet oppe for, at vi, som det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) sagde, maatte skabe saadanne Forhold ude paa Landet, at de, der gerne vilde have fat i Danmarks Jord og havde Krav paa at komme i Forbindelse med Danmarks Jord, paa let og billig Maade kunde opnaa det. Det er det store Spørgsmaal, og det glæder mig, som sagt, at man fra alle Sider har givet sin Tilslutning til, at dette Spørgsmaal er Overvejelse værd. Men dette Spørgsmaal skal nu efter min Opfattelse først overvejes i